

لنفوم هوچکین (Hodgkin's lymphoma) یک سرطان غیر معمول است که در سیستم لنفاوی، که شبکه‌ای از عروق و غدد در سراسر بدن است، ایجاد می‌شود. برای تشخیص این بیماری باید از **آزمایشات چکاپ کمک** بگیریید که در ادامه ی مقاله به آناه اشاره خواهیم کرد.

سیستم لنفاوی بخشی از سیستم ایمنی بدن است. مایع شفافى به نام لنف از طریق عروق لنفاوی جریان می‌یابد و حاوی گلبول‌های سفید خونی است که با عفونت مبارزه می‌کنند.

در لنفوم هوچکین، لنفوسیت های B (نوع خاصی از لنفوسیت ها) شروع به تکثیر غیرطبیعی می‌کنند و در قسمت های خاصی از سیستم لنفاوی، مانند غدد لنفاوی شروع به جمع شدن می‌کنند. لنفوسیت های آسیب دیده خاصیت مبارزه با عفونت خود را از دست می‌دهند و فرد را در برابر عفونت آسیب پذیرتر می‌کند.

سیستم لنفاوی از بافت ها و اندام هایی تشکیل شده است که گلبول های سفید را تولید، ذخیره و حمل می‌کنند و شامل اندامهای زیر است:

- مغز استخوان
- گره های لنفاوی
- عروق لنفاوی
- طحال
- تیموس
- لوزه ها

شایع ترین علامت لنفوم هوچکین تورم بدون درد در غدد لنفاوی است که معمولاً در گردن، زیر بغل یا کشاله ران است.

عوامل خطر ابتلا به لنفوم هوچکین چه مواردی هستند؟

عامل خطر هر چیزی است که بر شانس ابتلا به بیماری تأثیر می‌گذارد. سرطانهای مختلف عوامل خطر متفاوتی دارند. برخی از عوامل خطر سرطان مانند سیگار کشیدن یا اضافه وزن را می‌توان تغییر داد. موارد دیگر، مانند سن یا سابقه خانوادگی فرد، قابل تغییر نیستند.

چند عامل خطر احتمال ابتلای فرد به لنفوم هوچکین (HL) را افزایش می دهد، اما مشخص نیست که چرا این عوامل، خطر ابتلا را افزایش می دهند. داشتن یک عامل خطر، یا حتی تعداد زیاد، به این معنی نیست که شما قطعاً به این بیماری مبتلا خواهید شد. عوامل خطر احتمالی برای ابتلا به این بیماری شامل موارد زیر هستند:

عفونت/مونونوکلئوز ویروس اپشتین بار

نقش دقیق EBV در توسعه HL مشخص نیست. بسیاری از افراد مبتلا به EBV هستند، اما تعداد کمی از افراد به HL مبتلا می شوند.

سن

افراد در هر سنی به HL مبتلا می شوند، اما این بیماری در اوایل بزرگسالی (به ویژه در دهه ۲۰) و در اواخر بزرگسالی (پس از ۵۵ سالگی) شایع است.

جنسیت

HL در مردان کمی بیشتر از زنان رخ می دهد.

سابقه خانوادگی

برادران و خواهران افراد جوان مبتلا به این بیماری در معرض خطر بیشتری برای HL هستند. این خطر برای دوقلوهای همسانی که یکی از آنها مبتلا به HL است، بسیار زیاد است.

سیستم ایمنی ضعیف شده

خطر HL در افراد آلوده به HIV افزایش می یابد.

افرادی که پس از پیوند عضو از داروهایی برای سرکوب سیستم ایمنی استفاده می کنند و افراد مبتلا به بیماری های خودایمنی نیز در معرض خطر ابتلا به HL هستند.

علائم لنفوم هوچکین چیست؟

- تورم بدون درد غدد لنفاوی در گردن، زیر بغل یا کشاله ران
- خستگی مداوم
- تب

- تعریق شبانه
- کاهش وزن بدون دلیل
- خارش شدید

چه عواملی باعث بروز لنفوم هوچکین می شوند؟

پزشکان مطمئن نیستند که چه عواملی باعث لنفوم هوچکین می شود. آنها می دانند که لنفوم هوچکین زمانی شروع می شود که گلبول های سفید خونی که با عفونت مبارزه می کنند تغییراتی را در DNA خود ایجاد می کنند. DNA سلول حاوی دستورالعمل هایی است که به سلول می گوید چه کاری انجام دهد.

تغییرات DNA به سلول ها می گوید که به سرعت تکثیر شوند و زمانی که سلول های دیگر به طور طبیعی می میرند به زندگی ادامه دهند. سلول های لنفوم بسیاری از سلول های سالم سیستم ایمنی را برای محافظت از آنها و کمک به رشد آنها جذب می کنند. سلول های اضافی در غدد لنفاوی جمع می شوند و باعث تورم و سایر علائم و نشانه های لنفوم هوچکین می شوند.

انواع مختلفی از لنفوم هوچکین وجود دارد. نوع آن بر اساس ویژگی های سلول های درگیر در بیماری متفاوت است. تعیین نوع لنفوم به تعیین گزینه های درمانی کمک می کند.

لنفوم هوچکین کلاسیک

لنفوم هوچکین کلاسیک شایع ترین نوع این بیماری است. افراد مبتلا به این نوع سلول های لنفوم بزرگی به نام سلول های رید-استرنبرگ در غدد لنفاوی خود دارند.

انواع لنفوم هوچکین کلاسیک عبارتند از:

- اسکلروز ندولار لنفوم هوچکین
- لنفوم هوچکین سلولی مختلط
- لنفوم هوچکین فاقد لنفوسیت
- لنفوم هوچکین غنی از لنفوسیت
- لنفوم هوچکین غالب لنفوسیت ندولار

لنفوم هوچکین چگونه تشخیص داده می شود؟

برای اطلاع از اینکه آیا فرد به لنفوم هوچکین مبتلا است یا خیر، پزشک موارد زیر را انجام می دهد:

- پرسش در مورد علائم و سابقه پزشکی
- درخواست آزمایش چکاپ شمارش کامل خون
- درخواست آزمایش های چکاپ بیوشیمی خون
- درخواست آزمایش چکاپ لاکتات دهیدروژناز (LDH).
- درخواست آزمایش چکاپ رسوب گلوبول قرمز (ESR).
- درخواست آزمایش چکاپ خون برای رد سایر شرایط پزشکی
- درخواست تست های تصویربرداری مانند CT و PET (توموگرافی گسیل پوزیترون)
- بیوپسی غدد لنفاوی

راه های درمان لنفوم هوچکین چیست؟

درمان های لنفوم هوچکین عبارتند از:

- شیمی درمانی
- پرتو درمانی
- درمان هدفمند، که از داروها یا سایر موادی استفاده می کند که به سلول های سرطانی خاص حمله می کنند و آسیب کمتری به سلول های طبیعی میسراندند
- ایمونوتراپی سرطان

لنفوم هوچکین معمولاً در صورت تشخیص و درمان به موقع قابل درمان است.

مراحل لنفوم هوچکین:

پزشکان از نتایج آزمایشات برای تعیین مرحله لنفوم هوچکین استفاده می کند. مرحله بیماری برای درک جدی بودن وضعیت و تعیین اینکه کدام درمان بیشتر به بیمار کمک می کند، مفید است.

در مرحله بندی لنفوم هوچکین، از اعداد ۱ تا ۴ برای نشان دادن مرحله استفاده می کند. عدد کمتر نشان می دهد سرطان در مراحل اولیه است که احتمال درمان آن بیشتر است. عدد بالاتر به این معنی است که سرطان پیشرفته تر است.

گاهی اوقات مراحل لنفوم هوچکین شامل حروف A و B نیز می شود. حرف A به این معنی است که فرد علائم نگران کننده سرطان را ندارد. حرف B به این معنی است که فرد برخی از علائم و نشانه ها مانند تب مداوم، کاهش وزن غیرقابل توضیح و تعریق شبانه را دارد.

زندگی بعد از درمان لنفوم هوچکین چه تغییراتی میکند؟

بسیاری از افراد مبتلا به لنفوم هوچکین (HL)، درمان می شوند. تکمیل درمان می تواند هم استرس زا و هم هیجان انگیز باشد. ممکن است با اتمام درمان راحت شوند، اما نگران بازگشت لنفوم باشند.

برای برخی افراد، HL ممکن است هرگز به طور کامل از بین نرود. این افراد ممکن است تحت درمان های منظم با شیمی درمانی، پرتودرمانی، یا سایر روش های درمانی قرار گیرند تا زمانی که ممکن است به کنترل آن و به تسکین علائم کمک کنند. یادگیری زندگی با HL که از بین نمی رود، می تواند دشوار و بسیار استرس زا باشد. بیماران باید با پزشک خود در مورد تهیه یک برنامه مراقبت صحبت کنند. این طرح ممکن است شامل موارد زیر باشد:

- برنامه ای برای سایر آزمایش هایی که ممکن است در آینده به آن ها نیاز داشته باشند، مانند آزمایش های تشخیصی غربالگری سایر انواع سرطان، یا آزمایش هایی برای بررسی اثرات طولانی مدت HL یا درمان آن.
- داشتن فهرستی از عوارض جانبی احتمالی دیر هنگام یا طولانی مدت
- پیشنهادات رژیم غذایی و فعالیت بدنی

پیگیری بعد از لنفوم هوچکین:

حتی اگر درمان کامل شده باشد، پزشکان همچنان می خواهند بیمار را از نزدیک تحت نظر داشته باشند. بسیار مهم است که بیماران به همه قرار ملاقات های بعدی خود با پزشکشان مقید باشند زیرا HL گاهی اوقات حتی چندین سال پس از درمان ممکن است عود کند.

برخی از عوارض جانبی درمان ممکن است برای مدت طولانی باقی بمانند یا حتی ممکن است تا سال ها پس از اتمام درمان ظاهر نشوند (عوارض جانبی دیر هنگام و طولانی مدت درمان لنفوم هوچکین). این ملاقات ها با پزشک زمان خوبی برای پرسیدن سؤالات و صحبت در مورد هرگونه تغییر یا مشکلی است که ممکن است بروز کند.

منابع:

[/https://www.cancer.org](https://www.cancer.org)

[/https://medlineplus.gov](https://medlineplus.gov)

<https://www.mayoclinic.org/diseases-conditions/hodgkins-lymphoma/symptoms-causes/syc-20352646#:~:text=Hodgkin's%20lymphoma%20is%20a%20type,and%20growths%20throughout%20the%20body>

<https://fa.wikipedia.org/wiki/%D8%AA%DB%8C%D9%85%D9%88%D8%B3>

آزمایشگاه پاتوبیولوژی